

A peu de carrer

Pere-A. **Fàbregas**

PRESIDENT DE LA COORDINADORA CATALANA DE FUNDACIONS (CCF)

Sempre s'ha d'agrair

A **mancio Ortega** continuarà donant malgrat les crítiques rebudes que deien que la sanitat no pot dependre de cap milionari. L'entorn de l'empresari espanyol considera que les seves donacions busquen projectes pràctics, amb resultats immediats i que arribin a molta gent. Neguen que el seu objectiu, tal com se'ls ha acusat recentment, sigui deduir impostos, ja que suposa una xifra realment anecdòtica per a l'amo de la multinacional. La societat avança però en alguns aspectes continua ancorada en vells clixés que hauríem d'erradicar, com el que si algú dona deu ser per algun fosc i inconfessable motiu. En aquest sentit, ens hauríem d'assemblar més a les societats anglosaxones, on la filantropia és vista amb bons ulls pel ciutadà. Tornar a la societat una part del que ens ha aportat és una cosa que allà constitueix un principi d'actuació.

A Catalunya, des del 2003 s'ha doblat el nombre de donants particulars. Hem passat d'una mica més de 300.000 donants a superar els 650.000, la qual cosa representa pràcticament un 20% de la població que paga els seus impostos. Les donacions han estat molt per sobre del creixement econòmic. En el període 2003-2016, el PIB català va créixer un 41%, mentre que les donacions, més d'un 300%. Aquestes són algunes de les principals magnituds que es desprenen de l'informe *La filantropia a Catalunya*, recentment fet públic per la Coordinadora Catalana de Fundacions (CCF). El treball analitza l'evolució en les donacions de les persones físiques a l'IRPF, nombre de donants, percentatge, quantitats totals i mitjana d'aportacions.

¿N'hauríem d'estar satisfets? Com a organització representativa del sector fundacional, les dades han de ser analitzades amb rigor, evitant l'autocomplaença. I no és que no puguem reconèixer els avanços, sinó que la lectura més profunda ens

porta a la conclusió que queda molt camí per recórrer. Si el 20% és un més que considerable percentatge de la població que dona, conclourem que el 80% restant no ha considerat oportú fer-ho.

Des de la seva creació, la CCF reivindica mesures legals que afavoreixin i incentivin el mecenatge. No debades, la reforma fiscal del 2014 va permetre que la donació mitjana es dupliqués, ja que dels primers 150 euros tenien deduccions importants, encara que, com reconeixen tots els experts a diferència de les organitzacions, les persones no pensen només en termes fiscals sinó també emocionals per decidir les seves contribucions.

►► Bill Gates, reconegut filantrop.

Ens hauríem d'assemblar més al món anglosaxó, on la filantropia és vista amb bons ulls pel ciutadà

L'evolució de la filantropia atén múltiples raons. No obstant, les tendències ens indiquen que hi ha un retorn a les causes de proximitat, a allò que veiem diàriament. Les causes neixen d'una necessitat que té la societat, ja siguin científiques, culturals o socials.

Soc conscient que és una reivindicació recurrent, però hem de continuar insistint que les condicions fiscals són essencials per al desenvolupament de la filantropia al nostre país. Àmbits com la salut, la recerca, l'educació o la cultura serien difícils d'imaginar. ≡